

Lærere og Lærerinder under forskellige Lønningsvilkaar, vil det let og næsten nødvendigt medføre den Forestilling, at det Arbejde, de præstere, har forskelligt Værd, og det er der dog neppe nogen som helst Ret til at paastaa. Der er neppe nogen Erfaring indenfor de lærde Skoler, som peger i den Retning. Og naar man maaske vil henvise til en formentlig større Sygelighed, som Lærerinderne ved Skolerne skulde have været udsatte for, er det muligt, at det kan gælde for Folkeskolerne, hvor Lærerinderne mange Steder overlæsses efter en Maalestok, som Lærerne ikke kende, og derfor mange Gange bukke under. Jeg tror ikke, der vil være Tale om slikt her, hvor der kun er Tale om 24 ugentlige Undervisningstimer.

Men der er et Spørgsmaal endnu, som forekommer mig at betyde noget her. Det er, at der er ingen Grund overfor Lærerne til at stille ved Siden af dem en Arbejdskraft, hvorved de underbydes, idet denne Arbejdskraft lønnes ringere. Ligesom man i andre Virksomheder ikke holder af et saadant Forhold, forekommer det mig, at man indenfor Lærervirksomheden burde være fri derfor.

Man har sagt, at hvis man satte Lærerinderne paa samme Lønning som Lærerne, vilde det føre med sig, at man ikke ansatte dem. Jeg kan ikke indse hvorfor. Hvis de i øvrigt præstere samme Arbejde som Lærerne og med samme Iver og Interesse — og i den Henseende staa efter min Erfaring Lærerinderne ikke tilbage for Lærerne, men kunne i mange Henseender overgaa dem —, forstaar jeg ikke, at Hensynet til deres Køn skulde gøre, at man mindre skulde tage sin Tilflugt til dem.

Af alle disse Grunde anser jeg det for at være det rigtige og naturlige, at man anerkender Arbejdets Ret til sin Løn, at man erkender, at den, der arbejder, er berettiget til at faa netop den Løn for sit Arbejde, som under de givne Forhold anses for at svare til Arbejdets Værdi, og derfor anbefaler jeg dette Forslag, idet jeg dog forbeholder mig, hvis det skulde vise sig — hvad jeg nu tror —, at der ikke er nogen som helst Mulighed for at føre det gennem Tinget, inden Afstemningen at tage det tilbage. Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget, idet jeg slutter mig til den højtærede Ordførers Betragtninger. Og jeg vil saa meget mere betragte Gennemførelsen af dette Lovforslag som en Vinding, som jeg deri vil se et Varsel om, at ikke alene den højere Skoles Lærere

ville komme under Vilkaar, der svare til Tidens Krav, men at ogsaa Folkeskolens Lærere, hvis Forhold ligeledes ere under Behandling, endnu i denne Samling ville kunne gaa en Ordning af deres Lønforhold i Møde, der er fyldestgørende for deres Interesser.

Lange: Jeg skal begynde med at udtale min Glæde over, at det Udvalg, som har været nedsat i denne Sag, i Betænkningen har fulgt Ministerens Lønsatser, og jeg skal ligesom det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) udtale det Haab, at Lovforslagets Behandling i dette Udvalg, der ogsaa behandler Spørgsmaalet om Lærertiløningerne ved vore Folkeskoler, maa være at Varsel om, at de Lærertiløninger, som ere foreslaaede fra den højtærede Ministers Side i det andet Lovforslag, maa blive fulgte, naar Betænkningen kommer.

Den lille Ændring, jeg har tilladt mig at foreslaa, er en ligefrem Følge af mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling. Jeg finder ikke, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, at man skal stille Lærere og Lærerinder ved Statens højere Almenskoler ens, dels fordi det hidtil ikke har været Tilfældet, og dels fordi jeg tror — som det er udtalt fra mange Sider —, at hvis man gør det, ville Lærerinderne blive mindre benyttede, end de blive i dette Øjeblik. Det er ikke nogen stor Benyttelse, der er gjort af dem hidtil — der er i Øjeblikket kun syv ved de højere Almenskoler —, og naar man nu søger at gennemføre en Lønningslov for samtlige højere Almenskoler, bør man efter min Mening ikke lade disse enkelte Lærerinder være udelukkede fra at komme med i Betragtning. Den Indvending, at deres Lønninger ere fastsatte i 1903, for saa kort Tid siden, at man ikke nu kan ændre deres Lønninger, forekommer mig at være uberettiget, thi saa skulde man heller ikke kunne ændre Gymnastiklærernes Løn, hvis Lønningslov dog kun er 1 Aar ældre. Jeg mener, at man ikke bør lade disse faa Lærerinder være udelukkede fra at blive delagtige i den Lønningsforbedring, som tilflyder Lærerne ved samtlige højere Almenskoler, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Lærerinderne komme til at begynde med en Lønning af 1,800 Kr., stigende hver 4de Aar med 250 Kr. indtil 2,800 Kr. Det er vel ikke en saa stor Forbedring, som disse Lærerinder i Virkeligheden ønske, men jeg har begrænset Kravene af Hensyn til, at der der-